

UVOD

Postoji veliki broj definicija mišljenja.

Mišljenje je, po Predragu Kaličaninu, složena psihička funkcija pomoću koje se uočavaju veze i odnosi između raznih predmeta, i pojava, svataju zbivanja u realnom svijetu i omogućava prilagođavanje, odnosno život u njemu.

Po Hnjuicu mišljenje je determinisani tok ideja sa simboličkom sadržinom, podstaknut problemom ili zadatkom, akogi vodi kaq rešenju.

Ruski filozof, Konstantin Viktorivič Sudakov definiše mišljenje kao subjektivan odraz u svijesti čovjeka dinamike njegovih objektivno postojećih potreba, predviđanje objekata i načina njihovog zadovoljavanja, putem konstantnog reagovanja subjekata na spoljašnji uticaj i poređenje sa mehanizmima pamćenja.

SADRŽAJ, FORMA I VRSTE MIŠLJENJA

Čovjek misli koristeći misaone oblike i misaone operacije koje se zajednički nazivaju misaona sredstva.

Misaoni oblici, u širem smislu su: opažaj, predstave sjećanja, sud, zaključak i motivi. Pojam iskazuje zbir bitnih svojstava-osobina nekog predmeta ili pojave, odnosno skupa pojava (opšti pojam).

Sud je konstatacija neke veze, odnosa između pojmova, i uvijek je praćen doživljajem umerenosti u tačnosti ili netačnosti relacije koja se sudom iznosi. Zaključak je misaona konstrukcija koja se iz raspoloživih podataka i saznanja dolazi do novih spoznaja.

Misaonim operacijama se otkrivaju odnosi između pojedinih predmeta i pojava putem obrade sadržaja koji se nalazi u žiži svijesti subjekata.

Postoje različite misaone operacije koje često mogu biti suprotne jedna drugoj. Neke od njih su:

Analiza-nasuprot njoj sinteza,

Apstrakcija-nasuprot njoj konkretizacija,

Generalizacija-suprotna specijalizaciji,

Indikacija-nasuprot dedukaciji.

Analiza- postupak pri kome se putem razlaganja djelatnosti subjekata postepeno razvija od kompleksne cjeline ka utvrđivanju elemenata.

Sinteza- postupak u kome se djelatnost subjekta postepeno odvija od jednostavnog, kroz sjedinjavanje i povezivanje ka konstruisanju cjelovitog objekta ili pojave.

Apstrakcija- dobijanje opšteg pojma.

Konkretizacija-misaona reakcija koja polazeći od opšteg pojma dolazi do pojedinačnog.

Generalizacija-postupak apstrakovanja opšteg kao bitnog.

Specijalizacija-pojava ka saznanju pojedinačnih odluka.

Indukacija-izvođenje opštih stavova, generalnih saznanja polazeći od iskustva.

Dedukacija-izvođenje posebnih i pojedinačnih stavova.

Sa psihopatološkog aspekta, mišljenje procenjujemo kroz 3 dimenzije: sadržaj, formu i vrste mišljenja.

Sadržaj mišljenja- karakterišu realnost, determinaciju i konstelacija mišljenja, uviđavnost i kritičnost.

Realnost misaonog sadržaja podrazumeva operisanje objektivih pojmova, pojavama i njihovim odnosima.

Za mišljenje kažemo da je determinisano onda kada je očuvana ciljna predstava koja misaonom toku daje jasan smisao u pogledu sadržaja. Normalna konstelacija mišljenja ogkeda se u prisustvu misaonih sadržaja koji su u skladu sa subjektivnim, aktuelnim pobudama u okviru realnog.

Kritičnost označava spremnost da se koriguju sopstveni stavovi, ukoliko za to postoje ubedljivi argumenti.

Forma mišljenja se karakteriše brzinom asocijacija, usmerenjošću, kontinuitetom i linvističkom realnošću.

Brzina asocijacija fiziološki važna od osobe do osobe, ali u normalnim okolnostima je uvijek, bez većih napora, prihvatljiva za sagovornika.

Usmerenost misli se izražava kroz njihov logičku i smisaonu povezanost sa jasnom tendencijom ka određenom cilju.

----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com